

Emperyalizme Karşı Bağımsızlık Mücadelesi, Emekçilerimizin İradesiyle, Her Türlü Gerici Saldırığı Boşa Çıkaracak ve Kavgayı, Başarıya Ulaştıracak Güçtedir!

Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası'nın (DB) toplantıları 6 - 7 Ekim'de, İstanbul'da binlerin katıldığı eylemlerle protesto edildi.

Emperyalistlere uşaklıkta sınır tanımayan ülkemiz hâkim sınıflarının pervasız saldırıları, emekçilerimizin ve devrimci - demokratik güçlerin direnişiyile karşılandı.

Alanlara çıkan binler, polisin gaz bombalı ve coplu saldırılarına maruz kaldılar. Göstericilerden onlarcası yaralanırken, 200'e yakını ise gözaltına alındı. Gerek gözaltılar sırasında gerekse gözaltı süresince fiili ve sözlü saldırıya maruz kaldılar. Bir kısmı ise bazı mahallelerde gericilerin, faşistlerin sopalı, bıçaklı saldırılarında yaralandı.

Kolluk güçleri, senelerdir yoğun şekilde kullandığı gaz bombalarıyla, eylem alanının dışında olan insanların da etkilenmesine neden olurken; İshak Kalvo isimli vatandaşın da kalp krizi geçirerek ölümüne sebebiyet verdi.

6 Ekim akşamı, burjuva medyaya konuşan İstanbul Emniyet Müdür yardımcısı, İshak Kalvo'nun gaz bombasının etkisiyle değil, eceliyle öldüğünü söyleyerek Kalvo'nun eşini ve işyerinde çalışanları “şahit” olarak gösterecek ölçülerde pervasızlaştı.

Kolluk güçleri, yalan ve tehditlerine devam etmektedir!

Polis terörü, 6 - 7 Ekim'de de kendisini göstermiş ve bir insanımız hayatını kaybetmiştir. Bu ölümün sorumlusu İstanbul Emniyet Müdürlüğü şahsında ülkemiz hâkim sınıflarıdır. Onların halka düşman olan gerçek yüzleri bir kez daha açığa çıkmıştır.

Binlerin, Sokaklara Taşan Militan ve Kararlı Duruşu Önemlidir

Emekçilerimizin ve devrimci - demokratik güçlerin son haftalarda yoğunlaşan IMF ve DB karşıtı eylemleri 6 - 7 Ekim tarihlerinde, Taksim ve Şişli'de meşru sokak gösterilerine dönüşmüştür.

Emperyalistlere hizmette kusur etmeyen AKP hükümetinin, polisin, valiliğin ve düzen partilerinin yalan ve çarpıtmalarına karşın, IMF ve DB, hak ettiği gibi karşılanmıştır.

Hâkim sınıfların, emperyalist haydutlara karşı sokaklara taşan bu eylemleri “provakasyon” olarak nitelendirmesi şaşırtıcı değildir. Zira kendileri uşaklık görevlerini yerine getirirken ülkemiz ezilenlerinden de uşaklık yapmasını beklemektedirler.

Dünya halklarının öfkesini ve nefretini kazanmış olan emperyalist haydutlar, elbette sokaklara taşan öfkeyle karşılanmalıydı. Ülkemizi, yer altı kaynaklarımızı, kamu teşekküllerimizi ve emeğimizi pervasızca sömüren ve bizleri açlığa, sefalete ve zorbalık politikalarına mahkûm eden emperyalist tekellere karşı halkın haklı tepkisi görünür olmalıydı.

Nitekim öyle de olmuştur.

Bu bakımdan, Demokratik Haklar Federasyonu 6 - 7 Ekim eylemlerinin militanlığını, kararlılığını ve coşkusunu önemsemektedir.

Son yıllarda da İstanbul'daki 1 Mayıs eylemliliklerinde, Taksim 1 Mayıs Meydanı için gösterilen iradede, ifade ettiğimiz ve öne çıkardığımız, esasta eylemlerin bu boyutu olmuştur.

Binlerin, devrimci - demokratik güçlerin pankartları arkasında toplanarak demokratik - meşru haklarını savunması önemli ve değerlidir.

Hâkim sınıfların baskı, sindirme ve provokasyonlarına rağmen ezilenlerin öfkesi sokaklara taşmıştır!

İstanbul'da patlayan bu öfke, dünya halklarına ülkemizden verilen coşkulu bir selamdır.

Gittikleri her yerde dünya halklarının direnişleriyle karşılanan emperyalist haydutların İstanbul'da da aynı öfkeyle karşılanması ülkemiz açısından son derece önemlidir. Bu topraklarda, tüm zulme ve çağımızın yeni azgın bir saldırısı olan gerici, liberal ideolojik tahakküme, tasfiye saldırılarına karşı son derece anlamlı bir yanıtıdır.

Fakat 6 - 7 Ekim eylemleri abartılmamalıdır.

Bu eylemlere gereğinden fazla anlam yüklemek, yaşanan eksiklikleri görmeyerek geleceğe hatalar biriktirilmesine fırsat tanıyacaktır.

6 - 7 Ekim eylemlerinin öncesi ve sonrası doğru bir şekilde değerlendirilmelidir. Federasyonumuz, bu çerçevede gerekli tartışmaları sürdürerek katkı yapmaya özen gösterecektir.

Sendika Konfederasyonlarının Oluşturduğu Dörtlü Blok ve TKP, EMEP, ÖDP Bloğunun, Ortaya Çıkardıkları “Sınıf İşbirlikçisi”, Reformist Yaklaşımları, IMF ve DB Karşıtı Eylemlerde de Açığa Çıkmıştır!

Federasyonumuz, “IMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik”ten ayrılırken yaptığı açıklamada; DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin oluşturduğu dörtlü bloğun yaklaşımları ile Birliğin bu kesimlere karşı tavrını eleştirmişti.

6 - 7 Ekim eylemleri, ne yazık ki eleştirilerimizin haklılığını ortaya çıkarmıştır.

IMF ve DB eylemlerini, düzen içi bir hatta çekerek etkisizleştirmeye

çalışan konfederasyonların ve meslek örgütlerinin yöneticileri, sergiledikleri pratikle hangi sınıfın çıkarlarını koruduklarını bir kez daha göstermişlerdir.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, 6 Ekim tarihinde Taksim Meydanı'nda yaptıkları “kitlesel basın açıklamasıyla” (!) süreci açıkça geçiştirmiştir.

Tıpkı ABD devlet başkanının ülkemize gelişinde olduğu üzere, “göstermelik” çıkışlarla, valiliklerle görüşmelerde ayarladıkları protesto gösterileriyle ve zoraki bir çabayla; ezilen halkların, emekçilerin en meşru tepkilerini boşa düşürmüşlerdir.

6 Ekim günü de benzer sahneler yaşanmıştır.

Bu kurumlar, deklare ettikleri “kitlesel basın açıklamaları”na, sayıları ancak onlarla ifadelenebilen, çok sınırlı bir katılım göstermişler; öte yandan, alanda toplananların neredeyse tamamına yakınını ise devrimci - demokratik kurumlar oluşturmuştur.

Hâkim sınıflar, bu durumu devrimci - demokratik kurumlara karşı tüm yönleriyle kullanmıştır.

Etkili bir karşı koyuşu engelleyecek şekilde kuşatılan bir alanda polisin azgın saldırısına maruz kalan ilerici – devrimci kurumlar ve emekçilerimiz; yaşadıkları saldırı karşısında gösterdikleri haklı tepkilerle de kamuoyuna karşı “saldırgan” bir kimlikle lanse edilmişlerdir.

6 Ekim akşamı, televizyonlarda boy gösteren düzenin temsilcileri, “sendikaların demokratik eylemlerini gerçekleştirdiğini, bu konuda sendikalarla tam bir uyum içerisinde olduklarını fakat eyleme katılan kimi grupların ortalığı karıştırdığını” söylemişlerdir.

Devrimci - demokratik güçler, bu gelişmeleri dikkatle ele almalı, doğru sonuçlar çıkarmalı ve gerekli tutumu takınmalıdır.

6 - 7 Ekim tarihlerinden önce sendikaların bilinen yaklaşımlarını eleştirmekten ve açık tavır almaktan imtina eden devrimci - demokratik güçler, “sendikaların tabanlarıyla buluşmayı önemsediklerini” ifade etmişlerdi.

Sendikaların “tabanlarıyla buluşmanın” ve onları “doğru alanlara” taşımanın sadece basın açıklamaları esnasında olmayacağı bilinmelidir. Böylesi bir hedefe açık, tutarlı, programlı ve disiplinli bir çalışmayla ulaşılabilir.

Devrimci - demokratik güçler, bu konuda doğru bir yaklaşım sergilemedikleri gibi; o gün, alanda “buluşabilecekleri” bir kitle de bulamamışlardır.

Değerlendirmeler, elbette katılan kişi sayısı üzerinden yapılmaz fakat “alandaki bulunan kitleyi etkileyerek doğru olan eyleme yönlendirme” hedefiyle şekillenen bir tavrın bu yönüyle de yaklaşımını eleştiriye tabi tutması gerekir.

Federasyonumuz, gerek sendikaların yaklaşımlarını gerekse de onlardan farklı tutum takınmayan TKP, EMEP ve ÖDP bloğunun yaklaşımlarını eleştirmiş; “IMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik”in sendikaların bu yanlış tutumlarına karşı yaklaşımları dolayısıyla birlikte ayrılmış ve 6 Ekim'de Taksim Meydanı'nda yapılan eyleme katılmamıştır.

Federasyonumuz, bu tartışmaları geniş kesimlere taşıma ve daha kapsamlı çalışmalar örgütleme konusunda da yetersiz kalmış ve bu konuda halkımıza özeleştiri vermiştir.

Federasyonumuz kendi payına düşen eksikleri dikkatle ele alarak önümüzdeki süreci daha güçlü karşılayacaktır.

Öz-Gücümüze ve Kitlelerin İradesine Güvenelim!

Devrimci-demokratik güçler, kendi gücüne güvenmeyerek ve çözüm önerilerini yaşamla buluşturma konusunda sorumluluklarını yerine getirmeyerek en ciddi hatayı yapmışlardır.

Hâlbuki ülkemizde anti-emperyalist mücadeleyi, burjuva-feodal gericiiliğin çizdiği sınırlardan kurtararak devrimci, militan ve kitlesel bir politik zeminde ele alma sorumluluğunu duyan ve bu kapsamda 6 - 7 Ekim toplantılarına karşı kitlesel eylemleri sadece “protesto” zeminine indirgeyerek reformist-pasifist bir mücadeleye saplanan duruşlardan ayrılarak alternatif bir duruş sergileyen IMF ve DB Karşıtı Birlik, amacı ve programıyla varlığını kitlelerle hissettirebilecek bir güçtür.

Birçok örgütlü kurumun dâhil olduğu IMF ve DB Karşıtı Birlik'in amacı ve programı, mevcut geriliği aşacak bir nitelikte geniş emekçi kitleleri, devrimci ve demokratik kurumları, sendikaları 6 - 7 Ekim tarihinde yapılacak olan toplantıları “durdurmaya” davet eden, bu kararlılıkla yoluna devam edeceğini deklare eden bir niteliği barındırıyordu.

6 Ekim günü, Taksim Meydanı'nda ve devamlı eylemliliklerin yayıldığı alanlarda gösterilen azimli karşı koyuş, eğer 7 Ekim'de olduğu üzere, daha doğru alanlarda değerlendirilmiş olsaydı; gerek eylemliliği örgütleyen kuvvetlerin IMF ve DB gibi emperyalist merkezlerin teşhirinde gerekse de ortaya konan iradenin ve gücünün daha doğru

kullanımında çok daha güçlü bir etkinin ortaya çıkacağını ifade etmek sanırım abartı olmayacaktır.

Ne yazık ki devrimci - demokratik kurumlar, dörtlü bloğun “geri” yaklaşımlarına yedeklenmiş ve geniş kesimleri bu tartışmaların dışında bırakmışlardır.

IMF ve DB Karşıtı Birlik, kendi zeminine ve programına güvenerek kitlelere yönelmek yerine, “darlaşma” ve “marjinalleşme” kaygısıyla sendikaların ve meslek odalarının geri politikalarına hapsolarak, kendi programından ziyade mevcut kurumlarla geniş bir tabanla buluşma kaygısıyla “ortaklaşma” kaygısına hapsolan bir duruş sergilemiştir.

Dolayısıyla özellikle önümüzdeki süreçlerde sendikaları da zorlayacak ve gerçekten bir adım ileri bir zeminde buluşmaya sürükleyecek bir duruş sergilememiş, kendi gücünü küçümsemiş, programını kitlelerle buluşturma zorunluluğunu geri plana atmıştır.

Bu eksikliği gidermenin yolu olarak da sendikaların tabanı ile yine sendikaların belirlediği geri-pasifist ve reformist eylemlilik içerisinde “fiziksel” bir buluşma ile gidermek biçiminde DHF olarak eleştirdiğimiz bir hatta sürüklenmiştir.

Bu yanlış politika nedeniyle “marjinalleşme” kaygısıyla atılan bu adımların karşılığı, daha geniş kitlelerle buluşabilmek şeklinde sonuçlanmamıştır.

Birliğin yapması gereken tek ve esas görevi, gücünü kullanması ve sevk etmesi gereken esas faaliyeti, geniş emekçi kesimleri doğru bir politikanın yön verdiği eylemlilik çizgisinde buluşturmaya yönelik belirlediği kendi bağımsız programını hayata geçirmek olmalıydı.

Öte yandan, tüm bu eksikliklere rağmen devletin saldırıları karşısında alanlara çıkan ve sözünü söyleyen yine birlik üyesi devrimci - demokratik güçler olmuştur.

Federasyonumuz, gerek 6 Ekim'de gerekse 7 Ekim'de doğrudan eylemlere müdahil olarak, ilerici, demokrat ve devrimci dostlarımızla omuz omuza saldırıları göğüslemiş, “devrimci dayanışma” şiarını dostlarımızla birlikte yükseltmiş ve kendi örgütlü iradesini ortaya koymuştur.

Tasfiyeciliğe Karşı Halkın İradesiyle Mücadeleye Yüklenelim!

Bu eylemler, hâkim sınıfın temsilcileri tarafından çarpıtılmaya, devrimciler, “vandallar”, “halka zarar verenler”, “gözü dönmüş amaçsız saldırganlar” olarak gösterilmeye çalışılmıştır.

Baykal ve Erdoğan gibi siyasi iktidarın hükümet ve muhalefet vitrininden gelen açıklamalar ile ülkemiz sağ ve sol liberallerinin televizyon kanallarıyla ve köşe yazılarıyla, bir taraftan “bu eylemleri yapanları da anlamak lazım” derken, bir taraftan da devrim ve demokrasi güçlerini halk nazarında karalamaya yönelik açıklamalar yapmaktan da geri durmadıkları görülmüştür.

Emperyalizme ve zorbalık sultasına karşı gelişen halkın haklı davasını ve bu davanın sınıf bilinçli temsilcilerini, ileri, demokrat, devrimci güçlerini karalayan; onları marjinal unsurlar olarak gösteren ve bunu yaparken de küçük burjuva yapıların ortaya çıkardığı hedefi muğlak şiddet eylemlerini kullanan anti-propagandaları ülke gündemini işgal etmiştir.

İşte bu gerçek, önümüzdeki süreçte yüklenmemiz gereken ideolojik ve politik mücadele görevlerimize daha sıkı sarılmayı zorunlu kılmaktadır.

İçerisinden geçtiğimiz süreçte, başta işçiler ve köylüler olmak üzere tüm emekçilerin ve geri kalan ezilen halk kesimlerinin haklı tepkileri; “demokrasi” ve “özgürlükler” adına içi boşaltılmış ve sınıfa karşı saldırı aygıtlarına çevrilmiş “açılım” safsatalarıyla sindirilmeye, marjinalleştirilmeye çalışılmakta ve bu yönde çok güçlü bir ideolojik saldırı altında tutulmaktadır.

Sağ ve sol liberalizmin, medya aygıtlarıyla yürüttüğü bu kapsamlı ideolojik saldırganlık ile eş zamanlı hayata geçirilen kolluk güçleri terörüne karşın; başta ilerici, demokrat ve devrimci güçler olmak üzere emekçilerimizin göstermiş olduğu bu kararlı duruş, tüm eksikliklerine karşın, esasta olumlu ve önemlidir.

Ancak, bu irade, kendi özgücüne güvenmek, emekçi kitlelerle buluşmak ve eylemlerini de aynı çizgide aktarabilmek ve kitlelerle buluşturabilmek durumundadır.

Federasyonumuz, bu kapsamda, alanlarda yerini almış ve demokratik haklar mücadelesini yükseltme hedefiyle mücadeleyi omuzlamıştır.

Hiçbir baskı ve engelleme, halkımızın emperyalizme karşı bağımsızlık ve zorbalık sultasına karşı insanca bir yaşam mücadelesini ve gerçek demokratik bir düzen kavgasını engelleyemeyecektir!

**Demokratik Haklar Federasyonu
8 Ekim 2009**

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU